

1.- Origen del Kin-ball

El professor quebequès Mario Demers, que el 1986 ideà una fórmula per conjugar la salut, la cooperació, el treball en equip i la competitivitat. Així va néixer el kin-ball, un esport que es juga amb una pilota gran i que participen tres equips a la vegada.

2.- Reglament bàsic

Per jugar al Kin-Ball és essencial comptar amb **tres equips mixtes de quatre jugadors**, una **pilota d'1,22 metres de diàmetre** i una **sala coberta d'uns 20 per 20 metres**.

Els partits de Kin-Ball duren 45 minuts dividits en **tres temps de 15'**; hi ha quatre jugadors per equip que han de dur "petos" identificatius de color rosa, gris i negre.

Al crit de la paraula "**Omnikin**" més el color d'un dels equips rivals (per exemple "Omnikin Rosa"), l'equip atacant efectua el servei amb l'objectiu que la pilota toqui el terra a la pista. El defensor ho ha de impedir amb qualsevol part del cos. A més a més, cal que, a cada servei, tots els integrants de l'equip estiguin tocant la pilota.

La recepció del servei es pot realitzar amb tot el cos i, si finalment arriba la pilota a tocar a terra, no sols fa punt l'equip atacant, també el fa l'equip que no hi participa. Si aconseguen els receptors que no toqui a terra, se convertiran en equip atacant i realitzaran el pròxim servei.

Aquesta successió de diferents sacades i recepcions, ajuntades a la versatilitat que ofereix, fan d'aquest esport una competició intensa i divertida.

El sistema de puntuació assegura que tots els equips puntuïn, ja que si un comet falta, els altres dos puntuen.

